Parashas Vayeshev

Good News Campaign

 $m{Y}_{\text{osefs}}$ brothers wanted to sentence Yosef to the death penalty. (The reasons are complicated and beyond the scope of "Kinder Torah.") Reuven convinced them to lower him into a pit instead. His plan was to return to the pit, take Yosef out, and return him to their father Yaakov. His plan ultimately failed, as the brothers drew Yosef up out of the pit and sold him to a band of Yishmaelim. Rav Boruch Halevi Epstein (who is known to us as the Torah Temima) writes that even though Reuven's plan failed, the Torah still mentions it because it is fitting to give credit to someone who does a mitzvah. In fact, there is a halacha in Shulchan Aruch (Yoreh Deah 249:13) based on this. The Rema (Rav Moshe Issurles) writes that it is permissible for a benefactor to inscribe his name on an object or building, in order to publicize the good deed.

Kinderlach . . .

Let's start a good news campaign. Let's talk only about good deeds. Oy, don't we hear enough bad news in the world? When our brother says blessings with kavannah (concentration), let's talk about it! Did you hear how well Benny said that blessing? When our sister straightens her room, tell Imma about it! How about that Miri, she's such a mitzvah girl! When our neighbor gives up his seat on the bus for an older person, tell his parents! Yocheved has such good middos (character traits)! We'll all be so much happier when we focus on the good.

He Listens to Every Word

The Torah writes that Yosef spoke badly about his brothers to their father Yaakov. The Medrash Rabba (84:7) explains that Yosef reported that the brothers were eating meat that was not *shechted* (properly slaughtered). Secondly, they were considering marrying girls that were not

suited for them. Thirdly, they were degrading the sons of the handmaids, Bilhah and Zilpa, calling them servants. Hashem gave retribution to Yosef, *middah kineged middah* (in exact accordance with the crime committed). For reporting that they

ate unshechted meat, the brothers shechted a goat to dip Yosef's coat in its blood. In exchange for the report about unsuitable wives, Yosef was sent to prison by Potiphar's wife. For reporting that some of his brothers called the others servants, Yosef was sold into slavery.

Kinderlach . . .

As we have said many times before, what we say is so very important. Hashem hears every word. Yosef spoke badly, and was punished for each and every bad thing that he said. We surely do not want to speak badly about people. How do we guard our tongues? The Chofetz Chaim explained all of the laws in his famous book, "Chofetz Chaim". B'ezras Hashem, we should follow the directions of Rav Yehuda Zev Segel and learn two laws from the book every day. Then we will never speak any loshon hora!

Small in Number

 $\emph{T}_{ ext{he}}$ Medrash (84:1) begins the parasha by quoting a verse from Isaiah (57:13). "When you cry out, your gathering together shall save you." This refers to the unity of the sons of Yaakov, which saved them from the hand of Eisav. "But the wind will carry them all off; nothingness will take them." This is Eisav and his troops. The Beis HaLevi explains the Medrash as follows. The normal preparation for war involves gathering as many soldiers as possible. More soldiers can attack, secure, and defend more positions, defeating more of the enemy and eventually winning the war. Gathering the entire army into one place is actually counterproductive. Their strength lies in their numbers and their separation, securing as many different positions as possible. However, when the Jewish people go to battle, the strategy is exactly the opposite. Our power lies in neither numbers nor separation, rather in unity. We fortify our position by gathering into the Beis HaKenesses, and praying with unified hearts to our Father in Heaven. When we all make the same request, on behalf of the community, we gain strength. However, sheer numbers without unity hold no advantage for us at all. Eisav came to battle with 400 men. What hope could Yaakov Avinu and his twelve sons have against them? Yet, their unity saved them from the hand of Fisay.

Kinderlach . . .

This is one of the messages of Chanukah. The "AI HaNissim" prayer states, "(You delivered) the many into the hands of the few." Chanukah is a time when we are home together with the family every day. This is a wonderful opportunity to strengthen our family unity. Sing songs, eat Imma's delicious latkes, and share stories about the miracles of Chanukah. In the merit of this, may we see more miracles in our day. As we say in the second blessing over the candles, "Who performed miracles for our fathers in those days; in our times."

פרשת וישב

ילדים יקרים . . .

הוא מקשיב לכל מלה

התורה כותבת שיוסף דבר רעה על אחיו באוזני אביהם יעקב. מדרש רבה (פ"ד, ז') מסביר, שיוסף אמר שלשה דברים: שאחיו אכלו אבר מן החי, שהם התכוונו לשאת נשים שאינן ראויות להם, ושביזו את בני השפחות בלהה וזלפה בקוראם להם עבדים. ה' העניש את יוסף מידה כנגד מידה. כנגד ההאשמה שאחיו אכלו אבר מן החי (בשר בלא שחיטה), שחטו האחים

> גדי עיזים וטבלו בו את כותנתו של יוסף. כנגד ההאשמה על נשים שאינן הגונות להם, נשלח יוסף לבית האסורים על ידי אשת פוטיפר, וכנגד ההאשמה שחלק מאחיו קראו לאחים האחרים

עבדים - נמכר יוסף לעבדות.

ילדים יקרים . . .

יש חשיבות רבה למה שאנחנו אומרים. עלינו לזכור שה' שומע כל מלה. יוסף דבר רעה, ונענש על כל מלה ומלה שאמר. אנחנו הרי לא רוצים לדבר רעה על חברינו. כיצד נצליח לשמור על פינו? החפץ חיים זצ"ל מסביר את כל ההלכות בספרו המפורסם "חפץ חיים". אם נלמד שתי הלכות מן הספר בכל יום כפי שהורה הרב יהודה זאב סגל זצ"ל, לעולם לא נדבר לשון

בדברים הטובים.

מעטים במספר

כמה חדשות רעות שומעים בעולם. בואו נתחיל אנחנו לספר רק על דברים טובים. אם אח שלנו אומר ברכה בכוונה, נדגיש

סדרה יפה את החדר, נספר על כך לאמא! חני ילדה נהדרת,

באוטובוס ונתן את מקומו לזקן, נספר להוריו! לדוד יש מידות

זאת! שמעתם איך חיים אמר את הברכה? אם אחות שלנו

היא כל כך אוהבת לעשות מצוות. אם השכן שלנו קם

כל כך טובות. כולנו נהיה מאושרים יותר אם נתמקד רק

המדרש (פ"ד, א') מתחיל את הפרשה בצטוט מספר ישעיה (נ"ז, י"ג): "בזעקך יצילוך קיבוציך." פס' זה מתייחס לאחדותם של בני יעקב שהצילה אותם מיד עשו. "ואת כולם ישא רוח יקח הבל." אלו עשו וצבאותיו. ה"בית הלוי" מסביר את המדרש באופן הבא: בהכנה רגילה למלחמה, אוספים כמה שיותר חיילים. כשיש יותר חיילים, הם יכולים לתקוף, לאבטח ולהגן על יותר עמדות, למגר יותר מצבאות האויב, ובסופו של דבר, לנצח במלחמה. אולם, אין זה טוב לאסוף את כל הצבא למקום אחד. כוחו טמון במספרו ובפריסתו על פני שטח נרחב, המאפשרת לו להגן על עמדות רבות ככל האפשר. ובכל זאת, כאשר העם היהודי הולך למלחמה, האסטרטגיה הינה בדיוק הפוכה. כוחנו טמון לא במספרנו ולא בפריסתנו, אלא

דוקא באחדותנו. אנחנו מחזקים את עמדתנו על ידי כך שאנחנו מתאספים בבית הכנסת ומתפללים בלב אחד לאבינו שבשמים. כשכולנו מבקשים את אותה בקשה בשם כל הקהילה, אנו צוברים כח. למספרים בלבד ללא אחדות, אין יתרון עבורנו כלל וכלל. עשו בא למלחמה עם 400 איש. איזו תקוה היתה ליעקב ולשנים עשר בניו כנגדם? ובכל זאת, אחדותם הצילה אותם מיד עשו.

ילדים יקרים . . .

זהו אחד המסרים של חנוכה. בתפילת "על הנסים" כתוב: "(מסרת) רבים ביד מעטים." חנוכה הוא זמן בו אנו נמצאים יום יום בבית עם המשפחה. זו הזדמנות נפלאה לחזק את האחדות המשפחתית. שירו שירים, אכלו את הלביבות הנפלאות של אמא וספרו ספורים על ניסי חנוכה. יהי רצון שבזכות זה נזכה לראות עוד הרבה ניסים בימינו אנו. כמו שאנחנו אומרים בברכה השניה בהדלקת הנרות: "שעשה ניסים לאבותינו בימים "ההם, בזמן הזה

לספר על דברים טובים

אחי יוסף רצו לדון אותו למוות. (הסיבות לכך הינן סבוכות ואין זה המקום לדון בהן). ראובן שכנע את אחיו להשליך את יוסף לבור במקום להורגו. תוכניתו היתה לחזור אל הבור, להוציא את יוסף ולהחזירו אל יעקב אביהם. תכניתו נכשלה, שכן האחים הוציאו את יוסף מן הבור ומכרוהו לשיירת ישמעאלים. ר' ברוך הלוי אפשטיין זצ"ל בעל "תורה תמימה" כותב, שלמרות שתוכניתו של ראובן לא יצאה אל הפועל, בכל זאת מזכירה זאת התורה מכיוון שראוי לפרסם עושי מצווה. למעשה, ישנה הלכה בשולחן ערוך יורה דעה סימן רמ"ט סעיף י"ג המבוססת על כך. הרמ"א (ר' משה איסרליש זצ"ל) כותב, שמותר לאדם לכתוב שמו על פריט או על בנין שתרם למוסד כדי לפרסם את מעשה המצוה.